

Češkem, dovršil gimnazijo v Pisku in potem studiral filozofsko fakulteto v Pragi. Leta 1864. je bil imenovan za asistenta pri knjižnici Češkega muzeja, leta 1869. pa za arhivarja temu zavodu. Leta 1871. mu je bila podeljena stolica zgodovine in književnosti slovanske na vseučilišču v Varšavi. V letih 1861.—1871. je bil sourednik Kobrovega naučnega slovnika in pisal v njem mnogo člankov o politični in književni zgodovini národa poljskega in ruskega. Preselivši se v Varšavo, proučeval je kar najpridneje zgodovino obeh teh národov in v poslednjih letih izdaljal v ruskem jeziku veliko delo »Slavjane«, katerega so doslej izšle tri knjige. V njem je hotel pokazati bistveni značaj slovanskega duha in zgodovino slovanske ideje, kakor se kaže v književnosti národov slovanskih. Dela žal ni zvršil, vendar pa so na srečo našli popoln rokopis četrte knjige, katero skoro izdadó njega varšavski tovariši. Perwolf je bil iskren Slovan, ki pa je znanstveno kritiko družil s pravim rodoljubjem. Njega smrt je velika izguba za vso znanost slovansko.

Dne 4. prosinca je umrl v Gorici znani pisatelj nemških veselih iger *Julius Rosen*, porojen Čeh. Njega pravo ime je bilo Nikolaj Duffek. Porodil se je dne 3. listopada 1833. leta v Pragi, bil do leta 1866. v državni službi, pozneje pa je bil dramaturg Karlovega gledališča na Dunaji. Izmed njegovih iger so nekatere preložene tudi na slovenski jezik.

V Pragi je umrl dne 11. prosinca arhitekt *Frančišek Schmoranz*, ravnatelj državne umetno-obrtné šole praške. Schmoranz je bil jeden najboljših arhitektov avstrijskih, sosebno odličen poznavalec orijentalnih zlogov. Delj časa je bival v Siriji, Palestini in Egiptu, bil celó dvorni arhitekt egiptovskega khediva in zvršil po njega naročilu mnogo lepih stavb. Na dunajski razstavi leta 1873. je zgradil egiptovski paviljon; mimo tega je imenovali škofijsko palačo v Zadru in v egiptovskem zlogu zgrajeno kopel v Krapini. Pri konkurzu za zgradbo novega Češkega muzeja je dobil drugo darilo. Leta 1885. je bil imenovan za ravnatelja umetno-obrtni šoli v Pragi in se je mnogo trudil, da se je ta zavod povzdignil do današnje višine.

Nova češka opera. V minulem meseci se je predstavljala v češkem národnem gledališču nova komična opera v treh dejanjih »*Viola*«, katero so po Shakespeareji spisali Adler, Schubert in Novohradský, uglasbil pa *Karl Weis*. Opera je popolnoma uspela, in kritika neobično hvali nadarjenost mladega skladatelja.

Bolgarski almanah se bode imenovalo novo zanimljivo delo, ki bode letos izhajalo v Sredci. To bode nekakšna enciklopedija; prvi zvezek bode obsejal 70 do 80 pól. Izdajatelji so P. A. Petrov, T. K. Ljubinov, Sv. Ivović in Kozma Georgiev.

„**Slavjanskaja Muza**“. Kakor čitamo v »*Vienci*«, izšla je s tem naslovom v Peterburgu zbirka ruskih prevodov iz raznih pesnikov slovanskih. Vnjo so vzprejete tudi pesmi slovenske, in sicer jedna Prešernova in šest Gregorčičevih. Na konci ima knjiga kratke životopisne črtice o vsakem pesniku in pisatelji, čegar pesmi ali spise obseza. Prejeli je nismo, torej tudi ne moremo natančneje poročati o nji.

Grof Lev Tolstoj je izrekel, da smé vsakdo prevajati njegova dela, ne da bi mu bilo treba plačevati kaj nagrade. Takisto prepušča vse óno, kar bi odslej spisal in izdal. Povod tej izjavi Tolstega je to, da se mnogi pisatelji obračajo do njega z vprašanji, ali smejo ta ali óni njegov proizvod prevésti in izdati v tujem jeziku.

Listnica. F. Č—č. (»Pozimi«):

»Li vidite, kakó se vsiplje
Iz neba doli beli sneg?«

Da, vidimo in radi Vam potrjujemo, da se vsiplje doli iz neba in da je bel.

»Z odejo težko že zagrinja
Visoki hrib in nizki breg.«

Kako značilna je ona drobna besedica »že«! Pripoveduje nam, da niste še kar nič mislili na sneg, in sedaj — sedaj že res zagrinja s »težko« odejo ne samo visokega hriba, ampak tudi nizki breg. To je resnično žalostno!

»Po snegu tja samotni hodim,
In glej, srcé mi je težko —«

kaj pak, verjamemo, sneg brésti res ni prijetno —

»In solze mi rosijo lice —«

tolikanj hudo pa menda vender še ni! —

»Ko nánjo mislim, oh, na njo!«

Prosimo Vas, nikar ne mislite nánjo, vsaj v snegu ne, in dobro bode vsem skupaj, Vam in nam! Dalje Vas sevéda nečemo in ne utegnemo spremljati po snežni stezi. Srečen pot! — J. S. (»Pesem ptica«):

»V noči méni razcvetela
Pesem se je v dnú srcá,
Zdaj podnevi pa zletela
Križemsvet bo pesem tá.

Krila hitra bo razpela
Čez goré, doline tri,
In naravnost bo zletela
Kakor ptica k ljubici.«

Naravnost k ljubici? Motite se, predragi gospod, zletela bode naravnost k nam — v koš! — F. J. S. Zadnjikrat izrekamo danes, da brezimnih stvari ne priobčujemo; ako hočete, da izpregovorimo o poslanih pesmih, povejte nam svoje ime. Drugič niti več opominjali ne bomo nikogar, nego vrgli dotično pošiljatev v koš. — F. B. na D. Na Vaše vprašanje odgovarjamo, da priobčimo že v prihodnji številki daljšo jako zanimljivo humoresko »Kolesarjeva snubitev« iz peresa gosp. Janka Kersnika. — P. v S. Nezrelo. — R. S. (»Utrinki«): Dekl — svetl; nčbi — tčbi, to niso rime. Poslana pesem je nerabna. — Vsem drugim gospodom, ki so nam poslali pesmi in druge spise na ogled: Sproti res ne moremo presojati vsega, kar prejemo; prosimo torej nekoliko potrpljenja.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.
Upravništvo »Národna Tiskarna« Gospodske ulice št. 12, v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.